

□ Άνθρωποι με κατεστραμμένη ζωή, χώρα και σπίτι αναζητούν την ελπίδα για ζωή σε άλλους τόπους, όπως θα έκανες κι **εσύ** αν ο πόλεμος σου βομβάρδιζε το σπίτι, σου στερούσε τα όνειρα, σου σκότωνε μέλη της οικογένειάς σου. Ο πόλεμος δεν κάνει διακρίσεις στο χρώμα και την εθνικότητα.

Αυτοί οι άνθρωποι φτάνουν στη “χώρα της Ελπίδας” που λέγεται Ελλάδα (ο τελικός προορισμός τους είναι συνήθως χώρες του Βορρά και η Ελλάδα είναι μόνο ένας σταθμός), όπως κάποτε έφτασαν οι Έλληνες στην Αμερική, όπως φτάνουν σήμερα στη Γερμανία... και κάποιοι καταλήγουν έγκλειστοι στα στρατόπεδα της ντροπής σε Κόρινθο και Αμυδαλέζα, ενώ άλλοι γίνονται θύματα εκμετάλλευσης από εργοδότες της κάθε Μανωλάδας που όχι μόνο δεν τους πληρώνει, αλλά τους σκοτώνει κιόλας.

Άνθρωποι έγκλειστοι σε στρατόπεδα “φιλοξενίας” όπου φιλοξενία σημαίνει κράτηση για άγνωστο χρονικό διάστημα, άθλιες συνθήκες διαβίωσης, αδιαφορία και απάνθρωπη μεταχείριση από τους “οικοδεσπότες” του στρατοπέδου και τους υπεύθυνους για τη σωματική και ψυχική υγεία τους. Εκεί όλα περνάνε με ένα... deron και οι εξεγέρσεις των απελπισμένων βαφτίζονται εγκληματικές ενέργειες και τιμωρούνται με δακρυγόνα και τρομονόμο!

Καθημερινά γίνονται απόπειρες αυτοκτονίας. Άνθρωποι που είναι κρατούμενοι, γιατί πέρασαν τα σύνορα μίας ξένης χώρας για να σωθούν, απειλούν να πέσουν στο κενό, κάποιος πέφτει και μαζί τους πέφτει στο κενό κι ένα κομμάτι της ανθρώπινης αξιοπρέπειας όσων παρακολουθούμε και συντηρούμε τις πολιτικές μίσους.

Έπειτα είναι οι άνθρωποι οι οποίοι προκειμένου να επιβιώσουν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους που βρίσκονται μακριά, προσφέρουν εαυτόν και την ελευθερία τους στα χέρια στυγνών επιχειρηματιών που δεν θα λυπηθούν ούτε τη δυστυχία, ούτε την πείνα, ούτε τον πόνο των εξαθλιωμένων, αλλά θα τους “στίψουν” μέχρι να χυθεί αίμα... κόκκινο σαν φράουλα.

Όλα τα παραπάνω είναι εικόνα από το μέλλον το δικό μας. Ήδη έχουν καταπατηθεί εργασιακά δικαιώματα με την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων. Ήδη έχουν σημειωθεί περιστατικά βίαιης απάντησης από πλευράς εργοδοσίας σε ανθρώπους που τόλμησαν να ζητήσουν τα δεδουλευμένα τους. Ήδη έχουμε γίνει μάρτυρες της άγριας καταστολής και της προσπάθειας ενοχοποίησης (βλ. Σκουριές) όσων προσπαθούν να διαφυλάξουν το φυσικό περιβάλλον από την καταστροφή και το ξεπούλημα (αύριο θα έρθει η ώρα που δεν θα παλεύουν μόνο αυτοί για την εξασφάλιση αυτονόητων βασικών αγαθών, π.χ. το νερό). Ήδη έχουμε δει τα στρατόπεδα να ανοίγουν τις πόρτες τους για οροθετικούς, για τοξικομανείς, ακόμα και για τους άστεγους (αυτούς των οποίων η μνημονιακή πολιτική πήρε τα σπίτια για να σωθούν οι τράπεζες!) και τώρα ετοιμάζουν στρατόπεδο για τους οφειλέτες!!

Ποιος δεν χρωστάει στο καπιταλιστικό σύστημα και στις κυβερνήσεις που το υπηρετούν τυφλά αγνοώντας τις κραυγές των λαών; Ποιος δεν μπορεί ακόμα να δει τις χιτλερικές τακτικές “στρατοπεδοποίησης” του λαού ανά κατηγορίες να αναβιώνουν; Ποιος είναι σίγουρος ότι δεν θα συμπεριλαμβάνεται σε μία από τις επόμενες κατηγορίες; Ποιος δεν μπορεί ακόμα να δει ότι η ίδια η τρικομματική κυβέρνηση δημιούργησε χώρο για να ξεπηδήσει η Χρυσή Αυγή, υμνώντας τον εθνικισμό (όπως γίνεται πάντα όταν ένα κράτος καταρρέει οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά), προσπαθώντας να μας πείσει για την υπεροχή και το μεγαλείο αυτού του λαού, έτσι ώστε να σπείρει την έριδα μεταξύ ομοεθνών, οι οποίοι μες στην απελπισία τους βλέπουν υπαίτιους στα πρόσωπα των μεταναστών και όχι στα πρόσωπα αυτών που και τους οδήγησαν στο σκοτάδι και προσπαθούν να τους διχάσουν;

Αν άνοιξαν οι πόρτες των στρατοπέδων για τα θύματα της κρίσης, πόσο απίθανο

είναι να ανοίξουν και για 'σένα;

ΚΙΝΗΣΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ & ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ/-ΣΤΡΙΩΝ